

Beløb af 3,000 Kr. til Raadighed for en hel Del saakaldte Børnevenner til Rejser til Udlandet, til Tyskland og Holland. Der var mange velhavende Folk mellem dem, som fik de Penge, der bleve uddelte ved en privat Komité. Det er for Resten pænt, at det kan lade sig gøre. Det offentliggøres i Statstidende, at nu er Fristen for Indgivelse af Ansøgninger udløben, men Ansøgningerne skulle ikke sendes til Kultusministeren, de skulle sendes til en privat Komité, og i denne private Komité have udprægede Repræsentanter for det Prygle-system, vi sikkert alle fordømme, Sæde, Folk, som intet Øjeblik burde komme i Betragtning ved denne Uddeling, og de skulle bestemme, hvem der skal med paa den Rejse.

En Del Folk kom saa ud at rejse og kom blandt andet til Holland, og enkelte af Deltagerne have skrevet Korrespondancer til de Blade, der stod dem nær, f. Eks. Pastor Thordur Thomsen fra Horsens, og det er meget interessant at læse disse Korrespondancer, thi disse Børnevenner, som ere oplærte i Troen paa den korporlige Strafs Nytte, erfare ved Henvendelse til Myndigheder og Bestyrelser for Børnehjem, at i Holland pryglers man overhovedet ikke, der er Prygl forbudt ved Lov, og den, der vilde anvende korporlig Afstraffelse, selv om det kun var et eneste Slag, vilde øjeblikkelig blive afskediget. Og yderligere erfare de, at man i Tyskland, i visse Anstalter for særlig vanskelige Dreng og Piger, de, vi her kalde forbyrderiske Dreng og Piger, heller ikke anvender korporlig Straf. Der gaar man en anden Vej, naar disse psykisk defekte Børn have deres Anfald. Det gælder nemlig om dem, at i den varme Tid, f. Eks. naar der er Torden i Luften, faa de Hovedpine og Anfald, og saa begaa de instinktmæssig, uden at det er dem bevidst, Handlinger, som ere stridende mod Lov og Orden, og som ere ligefremme Forbrydelser. I danske Børnehjem og Opdragelsesanstalter straffer man dem, saa der tror man, at korporlig Straf opdrager og dygtiggør dem. Hvad gør man derimod i Tyskland? Der — det oplyse disse Børnevenner — gaar man den modsatte Vej, den Vej, de sagkyndige, som have beskæftiget sig med abnorme Børn, Lægerne, Psykiatrikerne, have angivet, den

Vej nemlig, at de faa en særlig god Pleje i den Tid, da Anfaldene nærme sig. I den Tid, da denne psykiske Tilstand særlig aabenbarer sig, faa de en særlig fortrinlig Pleje og blive fri for Arbejde. Og Resultatet? — Resultatet, meddele de danske Børnevenner, som hidtil have holdt paa Prygl, er, at der ikke er noget i Vejen med disse Børn, de begaa ikke Unoder.

Det er meget interessant at læse, men det er ikke noget nyt. Man behøver ikke at rejse til Holland eller Tyskland for at lære det, det kan man erfare blot ved at rejse til Bregninge Aandssvageanstalt. Der har man den Slags Personer, baade Børn og voksne, og der har gennem Aarene det Princip været raadende: ingen Prygl. Og i Stedet for Afstraffelsessystemet har man Belønningssystemet. I Stedet for at sende en hel Del Mænd og Kvinder til Holland og Tyskland, kunde man have gjort det meget billigere. Alle Mænd og Kvinder, som ere knyttede til Opdragelsesanstalter, burde have Uddannelse paa Bregninge. Der kommer rejsende til Danmark, mange udmærkede Mænd fra Norge, Sverige, England, Tyskland, Frankrig, Italien osv., for at aflægge Besøg paa Bregninge, som har Ry hele Verden over for at være en af de bedste, mest moderne, velindrettede Abnormanstalter, der findes, der kommer Mænd og Kvinder og opholde sig der i Uger for at gøre sig bekendte med Behandlingen af vore abnorme Børn. Men vore egne Børnevenner komme der ikke, det falder heller ikke vore Myndigheder, Overinspektøren eller Overværgeraadet, ind at interessere sig derfor eller opmuntre dem dertil, de have maaske slet ikke været der. Men hvorfor gaa over Aaen og hente Vand? Der er Erfaringer at bygge paa i Bregninge, og vi kunde derfor spare de Penge, der udgives til at rejse til Udlandet for, i alt Fald skulde man spare Penge til disse ret velsituerede Mænd og Kvinder, som ere med paa disse Rejser, for det var netop ikke dem, som skulde have været paa disse Rejser. De, som til daglig slide i det paa vore Børnehjem og ere daarligt aflagte, kom sidst i Betragtning. Naar vi faa nedsat en Kommission, haaber jeg, som sagt, at de Mænd, som have særlig Forstaaelse af disse Børn, maa komme med, at vore Læger maa blive medtagne, ikke alene